

YENİ AKREP

ULUSLARARASI KARİKATÜR VE MİZAH DERGİSİ (OCAK 2003) YIL:1 SAYI:4

**TÜRK
KARİKATÜR
SANATÇISI
ALİ ULVİ ERSOY'U
ÖLÜMÜNÜN
5. YILINDA SAYGI
VE ÖZLEMLE
ANIYORUZ**

**ON THE 5TH
ANNIVERSARY OF
HIS DEATH,
WE REMEMBER
ALİ ULVİ ERSOY,
THE TURKISH
CARTOONIST,
WITH RESPECT
AND LONGING
FOR HIM**

**TÜRK
KARİKATÜR
SANATÇISI
ALİ ULVİ ERSOY
ÖZEL SAYISI**

**TURKISH
CARTOONIST
ALİ ULVİ ERSOY
SPECIAL ISSUE**

Güngör Kabakçoğlu
29/2/00

PORTRE KARİKATÜR: GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU-TÜRKİYE)

CUMHURİYET ÇİZERİ ALİ ULVİ ERSOY

ATILA ÖZER

"Mizah: Geçmiş, geleceği ile zaman içindeki halkın ortak sağduyusunun öncüsü olarak 'gülünç' olmaktan kurtarır toplumunu. Yönetici ile yönetilenin amaçta ve araçta birlik olmasını sağlayan çağdaş toplumun ön koşullarını hazırlar ve bu işlevini büyük bir alçakgönüllülükle gülümseyerek yerine getirir."(1)

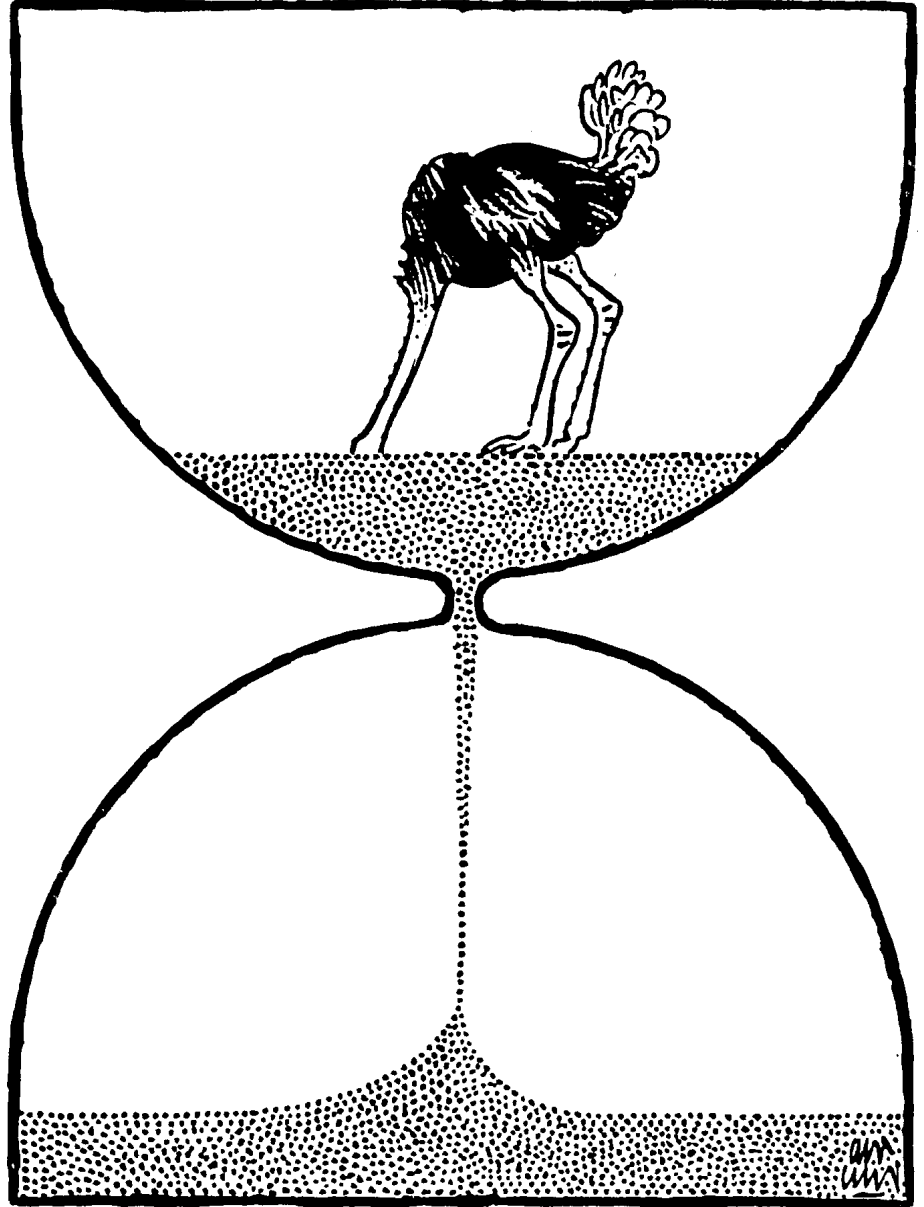
Mizah anlayışını kendi cümleleriyle yukarıya aldığım 1950 Kuşağı'nın önde gelen karikatürcüsü Ali Ulvi Ersoy artık yaşamıyor. 30 Ocak 1998 de aramızdan ayrılan Ali Ulvi, Cumhuriyet gazetesinde çalışıyordu.

O, Cumhuriyet gazetesinde 1950 yılından beri günlük karikatürler çizerek adeta gazetenin ayrılmaz bir parçası olmuştu. Dünyanın hiçbir yayın organında böyle bir çalışan var mıdır acaba? Cumhuriyet'teki çalışmasına sadece 1957-59 arası Amerika'ya gittiği için ara verdi. Ona zaman zaman bazı büyük gazetelerden transfer teklifleri de geldi, Cumhuriyet'teki kazandığından kat kat fazla paralar teklif edildi. O ise "Cumhuriyet dışında benim mizah anlayışıma uyacak gazete göremiyorum" diyerek bu teklifleri hep geri çevirdi

Ali Ulvi Ersoy; her konu ile ciddi olarak ilgilenen, merak ettiği her konuyu araştıran ve sürekli kitap okuyan bir kişiydi. Moleküler biyoloji, atom fiziği, felsefe, ekonomi, tarih, din, sosyoloji, sanat... Tüm bu alanları kapsayan kitapları okur ve ilgilenen birini bulunca ayrıntılarıyla tartışırdı. O, "karikatür sanatçısının bu konuları çok iyi bilmesi gerekir" derdi.

Pek çok kişi eğik-bükük çizimleri, anatomisi bozuk tipleri dergi ve gazetelerde görünce, karikatür çizmenin ne kadar basit olduğunu, bu işi herkesin yapabileceğini söylemeye cesaret edebilir. Oysa sayfalar dolusu kağıda binlerce sözcükle yazılan bir makale yerine geçebilecek o çizimler; her babayığidin harcı değildir. Öyle olsaydı, bu gün dünyada profesyonel anlamda karikatür çizenlerin sayısı 5000 civarında kalmazdı.

Ali Ulvi Ersoy'un kum saati ile ilgili bir karikatürü yayınlanmıştı. Bu karikatürden yola çıkarak Melih Cevdet

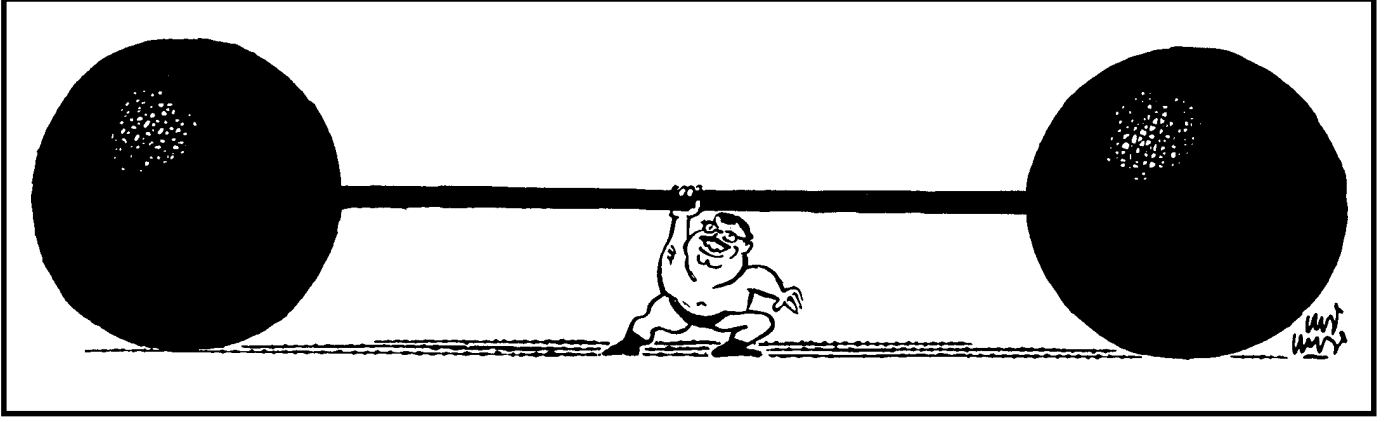

Anday Cumhuriyet gazetesinde bir yazı yazdı.(2) Yazı; hem Ali Ulvi'nin karikatürünü çözümlenmeye çalışıyor, hem de devekuşu ile kum arasındaki ilişkinin ne anlama geldiğini anlatmaya çalışıyordu. "Çölde zamansızlığı simgeleyen kum, bir tuhaf ölçeğin buyruğunda zamanın ta kendisi olup çıkıyor ve şimdiye değin boş yere alay edilen, ne kuş ne deve, bir hayvan, kumun bu başdöndürücü nitelik değiştirmesi karşısında, varlığının gerçek özünü yitiriyor...

"...Gözümüzün önünde pek açıkça olanı biteni göremeyiz biz, çünkü kum fırtınası gibidir olaylar, yüzümüzü örter. Sanatçı onları zamanın hunisine koydu mu, gözümüz açılır. Abartma değil, indirgeme. Karikatür bu indirgemeyi en iyi başaran sanattır bence."

Kısa bir alıntı yapılan bu makalenin tamamı binyüz yetmiş sözcükten oluşmaktadır. 12 punto büyüklüğünde bir yazı ile normal kitap boyutundaki bir sayfaya ortalama 250 sözcük sığına göre, bu yazı 4.5 sayfa demektir. Ali Ulvi, Melih Cevdet'in 4.5 sayfada anlattığı konuyu, karikatürle yarım sayfaya sığdırabilmiştir.

Günümüzde karikatürü ikiye ayırarak değerlendirmek doğru olur. İlki; yazısı bol, abartılı, eğlenceye yönelik, kalıcılığı olmayan mizah dergilerinde örnekleri çok olan tür, ikincisi; yazısız, fazla abartmayan, güldürmekten çok düşündürmeye yönelik çizilen, uzun ömürlü "sanat karikatürü" diyebileceğimiz tür. Buna kimileri "Humoristik Desen", kimileri de "Grafik Mizah" adını vermektedir. Ali Ulvi Ersoy

daha çok ikinci türden karikatür çizen bir sanatçıydı. Üstelik gazete karikatürcüsü olmanın verdiği dezavantajdan bile fazla etkilenmiyordu. Onun Cumhuriyet gazetesinde çizdiklerinin bir bölümünü bile izleyenler, (elli yıldır çizdiklerinin tümünü izlemeye gerek olmadan) ne denli derin düşüncelere sahip bir kişilik olduğunun farkına varacaklardır.

Ali Ulvi Ersoy, karikatürü diğer sanat kollarından daha ayrıcalıklı görmüştü hep. "Sanatta biçim, sadece bir istif, bir yerleştirmedir. Daha sağlam ve kapsamlı deyimle 'kurgu'dur. Sanatta öz ise, konu ya da anlatılan şey değil, sadece ve sadece sanatçının konusunu algılayışıdır. İçerik de sanatçının konusundan aldıkları ile konusuna kattıkları. O kadar. Gelelim karikatüre. Karikatürcü önce konusunu 'mizah'la biçimlendirir. Sonra da mizahla biçimlenen konuyu ikinci kez çizgiyle biçimlendirir. Birinciye 'iç biçim', ikinciye 'dış biçim' diyelim. Kalıcı anlamdaki iyi karikatürde bu iki biçim amaçtır. Yani kalıcı karikatür kendi dört köşesi içinde, kendi mizah ve çizgi öğeleri arasındaki ilişkiden, anlatış biçiminden alır güzelliğini. Bu yüzden kalıcıdır."(3)

Onu karikatürleriyle tanıyanlar kuşkusuz hep takdirle anacaklardır. Oysa insancıl yanılla yüz yüze gelenler, onun felsefesini, olayları yorumlayışını, ilgi alanlarını doğrudan kendi ağzından öğrenenler hayranlıklarının ne denli katmerleştiğini farkedip, bir başka türlü anacaklar.

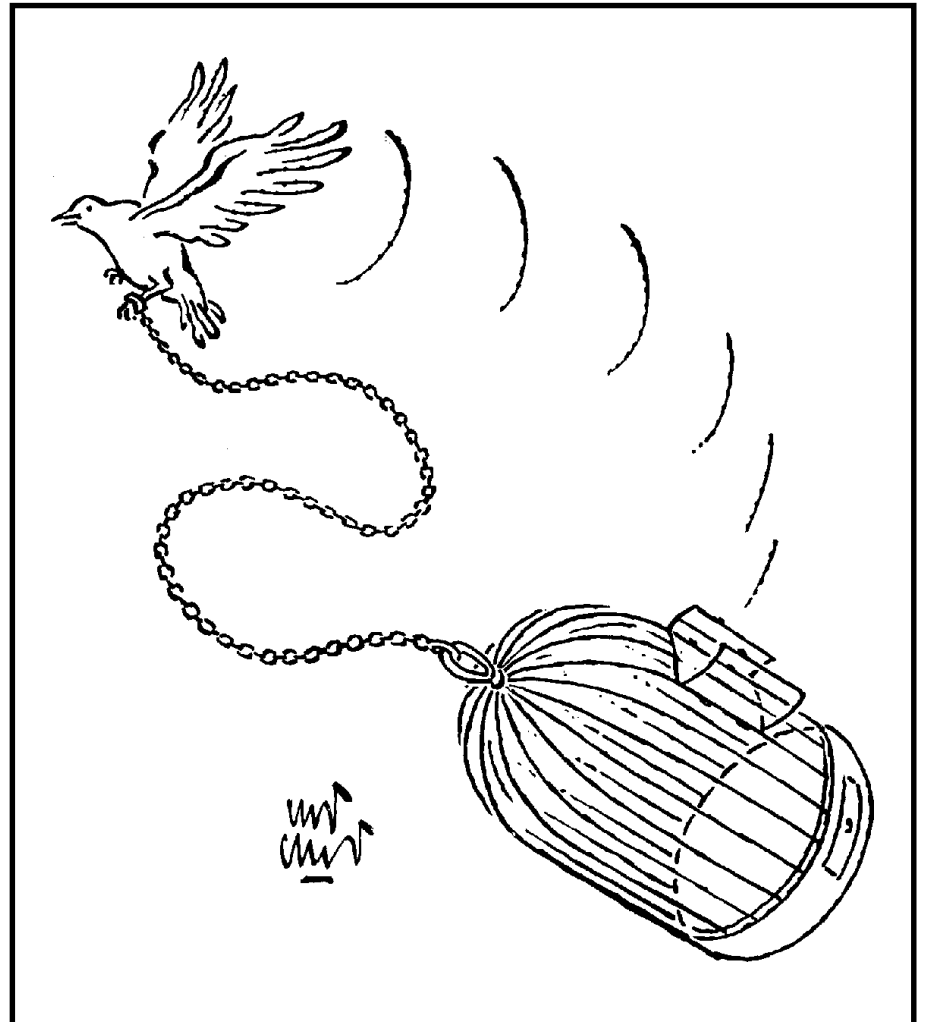
Ben onu yüz yüze tanıyanlardan biriyim. Bu biçimiyle tanımanın zevkini, gururunu tatdığım için çok şanslı olduğumu düşünüyorum. Onu ilk kez Eskişehir'e geldiğinde tanıştım. Anadolu Üniversitesi'nin daveti üzerine gelip bir de konuşma yapmıştı İletişim Fakültesi öğrencilerine. Sonra Ankara'da "Yılın Karikatürcüsü"

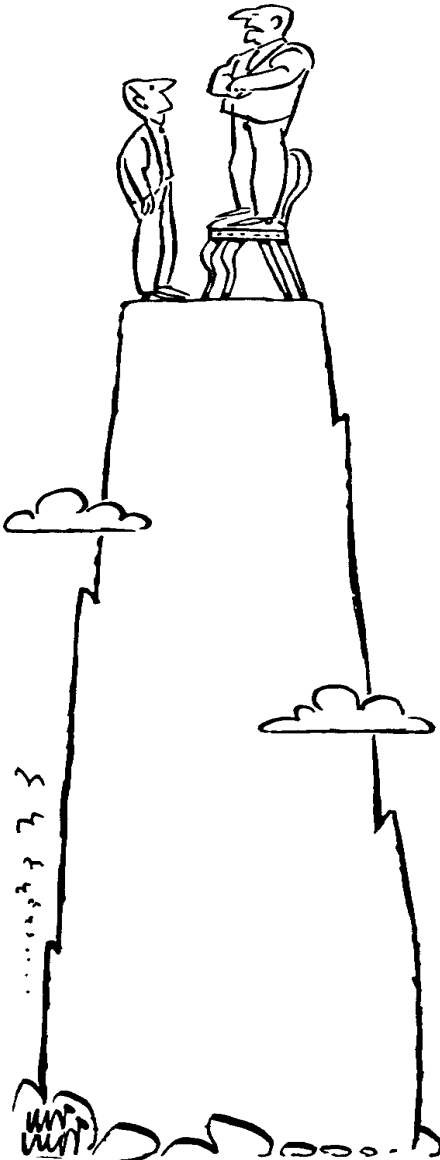
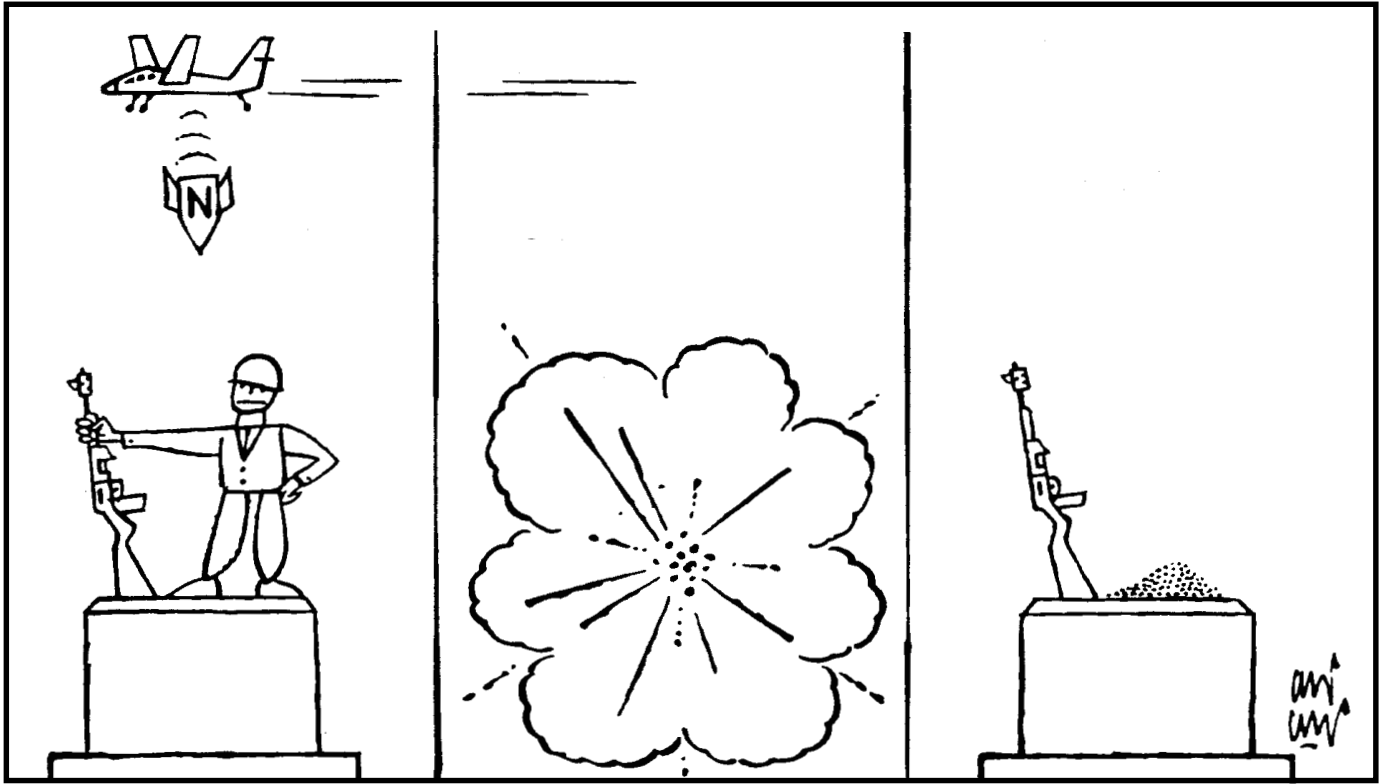
seçildiği zaman biraradaydık. Dört gün boyunca birçok özelliğini gördüm. Evinde yıllarca tuttuğu, bir iki arkadaşıyla birlikte gerçekleştirdiği çizgi filmlerini Anadolu Üniversitesi'ne vermek istediğini söylemişti. Üniversitemizi çok beğendiğini, karikatür ve çizgi filmin ders olarak üniversite öğretim programına alınmasından duyduğu mutluluğu belirtmişti. Üniversitemize verdiği filmler, ulusal çizgifilm tarihimiz için önemli belge niteliği taşımaktadır.

Ali Ulvi Ersoy; çizginin şairiydi. Çizginin şiirini yaratıyordu. "Şiir; bilinen

sözcüklerle, bilinmeyen sözler yaratma sanatıdır" demiş Melih Cevdet. Oysa sözcükler üzerinde oynayarak sanat yaptıklarını belirten çok insan var ortalıkta. Karikatür de öyle. Kimileri çizgi ile oynuyor, Ali Ulvi'ler ise bunun sanatını yapıyor.

Ali Ulvi Ersoy yine de çizdiği karikatürlerin tamamının sanat eseri olmadığına inanıyordu. Özellikle günlük bir gazetede her gün sanat yapmanın olanaksızlığından söz ediyordu. "Karikatür; bir grafik sanatıdır. İtinallı çizgi ister, iyi bir kurgu ister" derdi. "Benim yapmak istediğim,

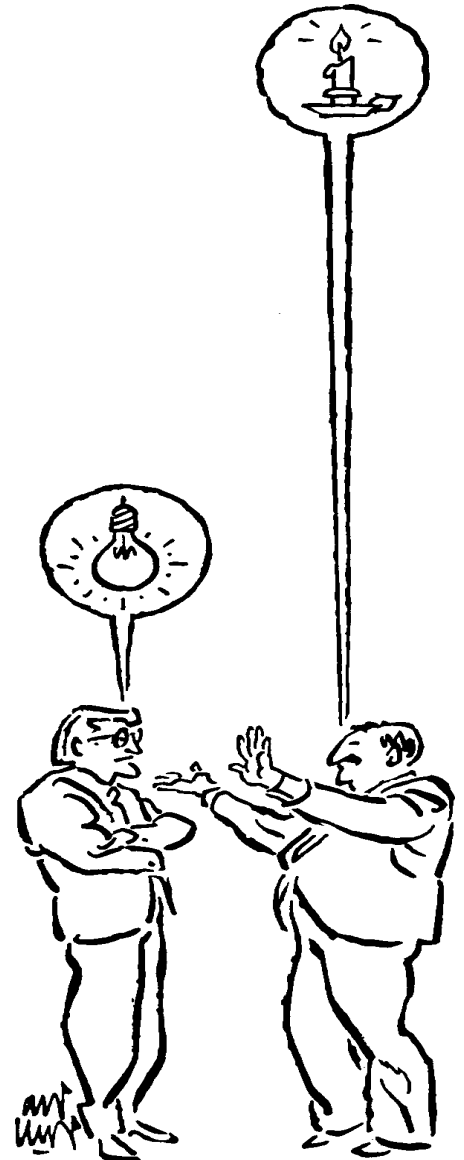

karikatüre kalıcı bir şey yüklemek. Yani mizah ve resim sanatının getirdiği ilkelerle geleceğe kalacak bir mizah yapmak... "O bunları söylüyordu ama gelecek için bir kitap bile yayınlamamıştı. Yaşamı boyunca hiç kişisel sergi açmamıştı. Neredeyse gazete sayfalarında kaybolup gidecekti. 1996 yılında Karikatür Vakfı, onu "Yılın Karikatürçüsü" seçti ve bir kitabını yayınladı. Şimdi elde kalan yalnızca o kitap...

"İyi karikatürlerimi seçip kitap yapmam gerek" diyordu. "Daha zaman var, yaparız" diyerek tüm teklifte bulunanları geri çeviriyordu. Galiba öleceğini hiç düşünmüyordu. Çizecekleri bitmemişti daha... O, artık yok. Cumhuriyet'teki yeri boş kaldı. Aradan bir yıl geçtiği halde kimse o yeri doldurmaya cesaret edemiyor.

KAYNAKÇA:

- (1) Ersoy, Ali Ulvi. "Kapalı Devrede Mizah", Karikatürler, Ali Ulvi, Karikatür Vakfı Yayını, Ankara; 1996.
 - (2) ANDAY, Melih Cevdet. "Kum Saati", Cumhuriyet gazetesi, İstanbul; 19.11.1982.
 - (3) Ersoy, Ali Ulvi. "Gazete Karikatürü, Karikatür ve Sanat Üstüne Aykırı Düşünceler", Karikatürler, Ali Ulvi, Karikatür Vakfı Yayını, Ankara; 1996.
- Ali Ulvi karikatürler, Çağdaş Yayınları.

Ali Ulvi, Caricaturist of Cumhuriyet Newspaper which is published in Turkey, Doesn't Live Any More.
HE USED TO CREATE THE POEM OF THE DRAWING

ATILA OZER

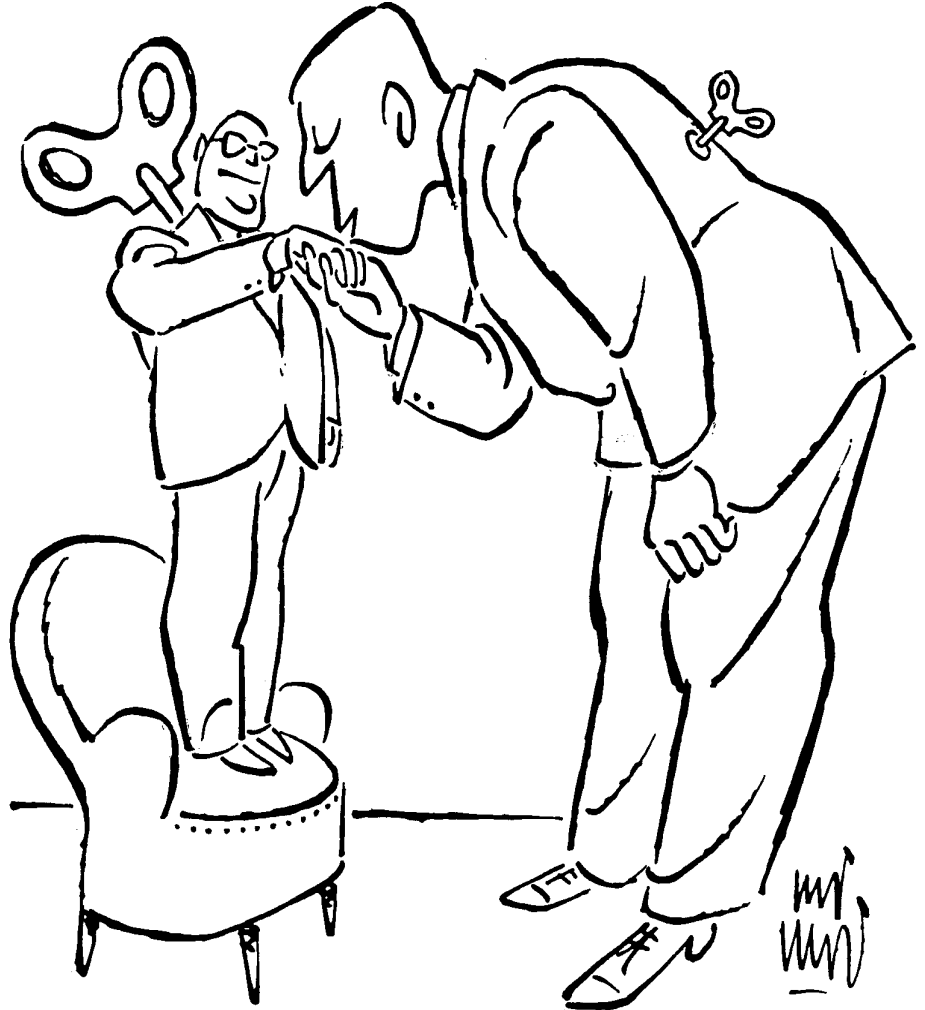
"Humour: As the pioneer of the common sense of people at past and future, humour saves its society from being "ridiculous". It prepares the prior conditions of contemporary society which unites administrators and people in both intentions and implements, and fulfils this function with smiling modestly." (1)

The considerable caricaturist of the generation of 1950, Ali Ulvi Ersoy, whose sense of humour I quoted above with his own words, doesn't live any more. Ali Ulvi, who used to work at Cumhuriyet newspaper, left us at 1998, January 30th. By drawing caricatures daily since 1950, he was an inseparable part of the newspaper. I wonder if there is someone else who works such in any publication institution. The only interruption in his work at Cumhuriyet was for his travel to USA at 1957-59. He was offered both transfers from other important newspapers and much more earnings than his salary at Cumhuriyet, but he always refused these offers and said "I can't see any other newspaper of which the sense of humour matches to that of mine."

Ali Ulvi Ersoy was a person who paid attention to any subject, who researched anything which made him curious, and who continuously read. Molecular biology, atom physics, philosophy, economics, history, religion, sociology, arts... He used not only to read books about all these fields but also to discuss these books when he came across with someone who is interested in. He said, "an caricaturist has to know these fields well".

Many people who see the crooked drawings and anatomically deformed characters in magazines and newspapers can dare to say that illustration is simple and anyone can do it. But not every courageous can carry out those drawings which can replace with an article of thousands of words. If it were so easy, the number of professional caricaturists around the world today wouldn't be only near 5000.

After Ali Ulvi Ersoy's a caricature about a hourglass was published, Melih

Cevdet Anday wrote an article at Cumhuriyet newspaper. (2) The article was trying both to analyse the caricature of Ali Ulvi and to tell the relation between an ostrich and sand. "The sand which symbolises the timelessness in desert, comes to be the time itself in a strange measure; and an animal which is neither a bird nor a camel and has been made fun of, loses the real essence of its presence due to this magnificent metamorphosis of sand..."

...We can't see what's happening in front of us, because the events cover our faces like a sandstorm. Our eye opens again when the artist puts them in his funnel. Not exaggeration, but reduction. I think the art which makes this reduction best is illustration."

The whole of this article, which we made a short quotation, is of one hundred seventy words. As 250 words in 12 points fit into a normal book sized page, this article makes 4,5 pages. Ali Ulvi fit the theme that Melih Cevdet told

in 4,5 pages to a half page as a caricature.

Today it would be appropriate to evaluate the caricature in two types. The first type is exaggerated, has many inscriptions, aimed at entertaining and has a lack of permanency. Examples of this type can be seen at the most in the humour magazines. The second type which we can name as "art caricatures" are long-life caricatures which have no inscriptions, not exaggerated at all and aimed at making people think more than entertain them. Some name this second type as "Humoristic Drawing" and some as "Graphic Humour". Ali Ulvi Ersoy was an artist who generally drew caricatures of the second type. Furthermore, he was not much effected from the disadvantage of being a newspaper caricaturist. People who watch just a part of his illustrations in Cumhuriyet (unnecessarily to watch all of his works of fifty years) would realise how deep

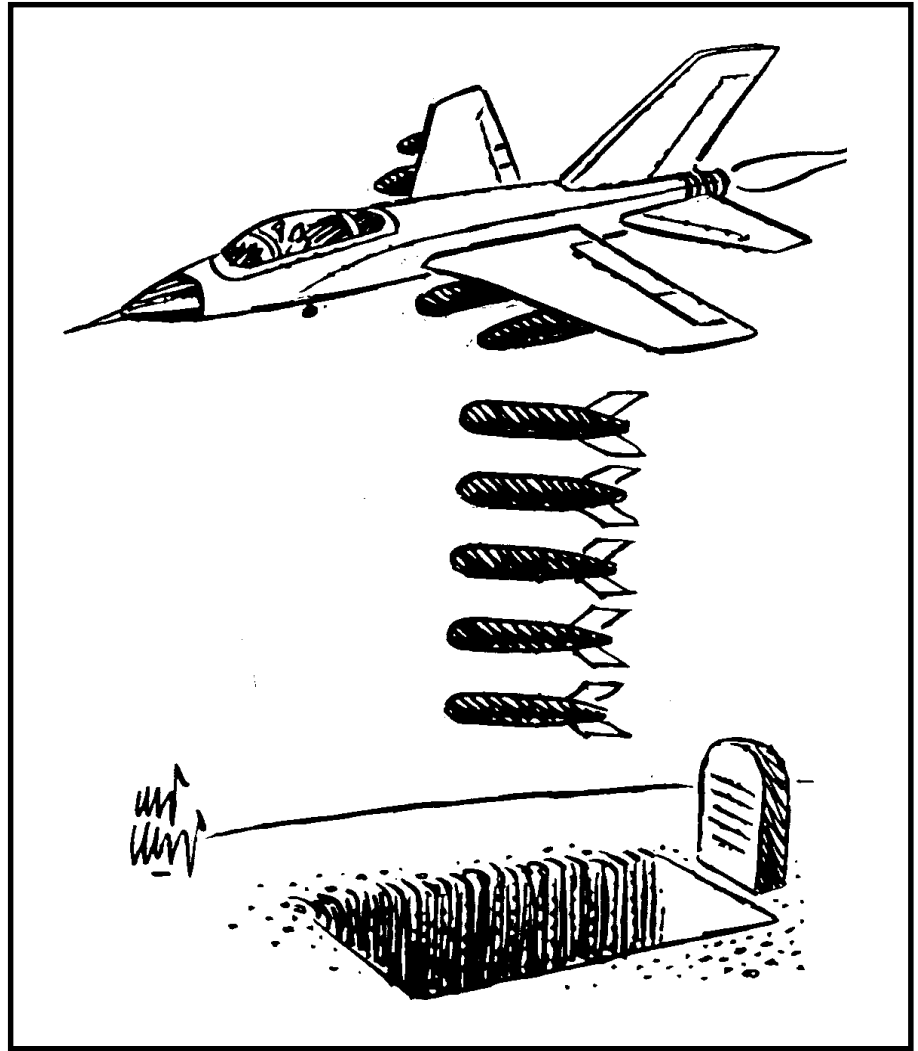
ideas had he.

Ali Ulvi Ersoy used to regard caricature as more privileged than the other branches of art. "Form in art is just a hoarding, an arrangement. With a more sophisticated and strong notion, it is 'plan'. But the essence in art is not the theme or what is been told, it's merely the perception of the theme by the artist; and the content is what the artist takes from his theme and what he adds to it. That's it. Now let's talk about caricature. The caricaturist first forms his theme with humour. And then he forms the theme that has been formed with humour for a second time with drawing. Let's call the first one as "interior form" and the second one as "exterior form". For the permanent, of good quality caricature, these two forms are the aim. Namely, the permanent caricature in itself, takes its beauty from its way of describing, the relation among its elements of humour and drawing. That's why it is permanent." (3)

People who know him by his caricatures would certainly mention him with approval. But people who meet with his humanist side, who learn his philosophy, his interests, his interpretation of the events from himself would realize how doubles their admiration and they mention him in a different way.

I am one of them who know him face to face. I think I'm very lucky because of I had the pleasure and pride of knowing him in this aspect. I first met him when he came to Eskişehir. He came due to the invitation of Anadolu University and made a speech to the students of the Faculty of Communication. Then we were together again when he was selected "The Caricaturist of the Year" in Ankara. I experienced many of his features while those four days. He had said that he wanted to give the animated cartoons which he produced with a few friends of him and hold at his home for years to Anadolu University. He had said that he liked our university very much and stated his happiness for the illustration and animation was taken into the university education program as courses. The films he gave to our university are in the important document status for our national animation history.

Ali Ulvi Ersoy was the poet of the drawing. He used to create poems of

drawing. Melih Cevdet said, "Poem is the art of creating unknown speeches with the known words". But there are so many people around who assert that they're making art just by playing with the words. The same is valid for caricature, too. Some play with the drawings and some like Ali Ulvi make the art of it.

Nevertheless, Ali Ulvi believed that not all of his caricatures were work of art. He particularly mentioned the impossibility of making art everyday at a newspaper. "Caricature is an art of graphics. It requires careful drawing and a well plan. What I want to do is to load a permanent element to caricature. I mean to create a humour that will remain the future via the principles of the arts of humour and drawing...." These were what he said, but he didn't publish a book for the future. In his life, he didn't hold any personal exhibition. He would almost got lost among the pages of the newspaper. The Caricature Foundation selected him as "The Caricaturist of the Year" and published a book of him in 1996. Now

what remains from him is just that book. (Later, Cumhuriyet published a book.)

He said, "I have to choose my good caricatures and collect in a book." He refused all the offers by thinking "there is still time to do, I'll do it later." I guess he never thought that he would die. The things he wanted to draw hadn't have finished yet...

He doesn't exist any more. His place in Cumhuriyet is empty now. Despite the fact that it's been five years, no one can dare to fill the place of him.

REFERENCES:

- (1) Ersoy, Ali Ulvi. "Kapalı Devrede Mizah", Karikatürler, Ali Ulvi, Karikatür Vakfı Yayını, Ankara; 1996.
 - (2) Anday, Melih Cevdet. "Kum Saati", Cumhuriyet gazetesi, İstanbul; 19.11.1982.
 - (3) Ersoy, Ali Ulvi. "Gazete Karikatürü, Karikatür ve Sanat Üstüne Aykırı Düşünceler", Karikatürler, Ali Ulvi, Karikatür Vakfı Yayını, Ankara; 1996.
- Ali Ulvi karikatürler, Çağdaş Yayınları.

ULUSAL-ULUSLARARASI KARİKATÜR YARIŞMALARI-INTERNATIONAL CARTOON COMPETITIONS

**42. INTERNATIONAL "KNOKKE HEIST"
CARTOONFESTIVAL (BELGIUM)**

Themes: 1) Free 2) Health...

Work: In Total 5 Cartoons... Size: 21x42 cm or 30x60 cm...

Deadline: 13 January 2003

Prizes:Golden Hat+3.700 Euro., Bronze Hat+1.800 Euro.,
Silver Hat+1.200 Euro... Many Special Prize...

Address: International Cartoonfestival Cultureel Centrum
Knokke-Heist vzw Meerlaan 32 B-8300 Knokke-Heist-Belgium

**8. ULUSAL "NEHAR TÜBLEK"
KARİKATÜR YARIŞMASI (TÜRKİYE)**

Konu: "Avrupa Birliği"...

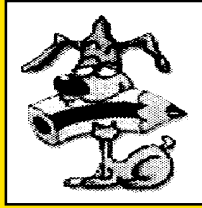
Eser Sayısı: Serbest... Ölçü: En Fazla 30x40 cm...

En Son Katılım: 15 Şubat 2003

Ödüller: 1. Ödül: 1.200.000 TL. 2. Ödül: 750.000.000 TL.

3. Ödül: 500.000.000 TL. Birçok "Özel Ödül"

Adres:Karikatur ve Mizah Müzesi, "Nehar Tüblek Karikatur
Yarışması", Kovacılar Sk., No: 12 Fatih İstanbul-Türkiye

**THE ACADEMY HUMOR
INTERNATIONAL CARTOON COMPETITION (SPAIN)**

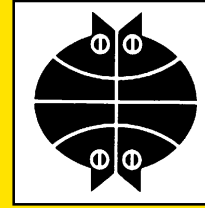
Theme: "European Community" (Politics, Culture, Sport, Society)

Work: Free... Size: A4... Deadline: 31 January 2003

Symbolic Prizes: Frist Prize: 150 Euro+Diploma+Academy of Humor and
Medal of the Legion of Humor... Second Prize: 100 Euro+Diploma+Academy
of Humor and Medal of the Legion of Humor... Third Prize: 90

Euro+Diploma+Academy of Humor and Medal of the Legion of Humor...

Address: Acedemia de Humor c/Felipe de la Guerra, 6,
bajo 28224, Pozuelo de Alarcon Madrid-Spain

**16. INTERNATIONAL "GABROVO" BIENNIAL OF
HUMOUR AND SATIRE IN THE ARTS (BULGARIA)**

Theme: "Free"

Work: Max 2 Cartoon... Size: 29x21 cm...

Deadline: 1 March 2003

Prizes: "Golden Aesop" (Statuette),,
"Gascar Prize" (Certificates),, Many "Special Prize"

Address: House of Humour and Satire, 68 Bryanska St.

P.O.Box: 104 (5300) Gabrovo-Bulgaria

Deadline info: <http://www.humorhouse.org>

**2. INTERNATIONAL "FELDKIRCHEN"
CARICATURE FESTIVAL (AUSTRIAN)**

Theme: "Without Borders-Grenzenlos..."

Work: Max 3 Cartoon-Original... Size: 18x26 cm...

Deadline: 01 February 2003

Prizes: 1st Prize: 1.000 Euro+ 1 Gold Watch by Jacques Lemans, approx. Value Euro 730., 2nd Prize: 400 Euro+ 1 Watch by Jacques Lemans, approx. Value Euro 360., 3rd Prize: 300 Euro+ 1 Watch by Jacques Lemans, approx. Value Euro 290., 4th-8th Prize: Jacques Lemans Watches, approx. Value Euro 220...

Address: 2nd International Caricature Festival Feldkirchen.,
FAF, Heftgasse 2, A-9560 Feldkirchen-Karnten (Austrian)

57. YIL

YUNUS NADI

ÖDÜLLERİ

2003

**CUMHURİYET GAZETESİ YUNUS NADI ÖDÜLLER
KARİKATÜR YARIŞMASI-2003 (TÜRKİYE)**

Konu: "Serbest"... Eser Sayısı: En Fazla 5 Eser...

Ölçü: En Fazla 30x40 cm...

En Son Katılım: 15 Nisan 2003

Ödüller: Yarışmada Bir Ödül Vardır:

5.000.000 TL.+Plaket...

Adres:Cumhuriyet Gazetesi, "Yunus Nadi Ödülleri",
Cağaloğlu (34334) İstanbul-Türkiye...

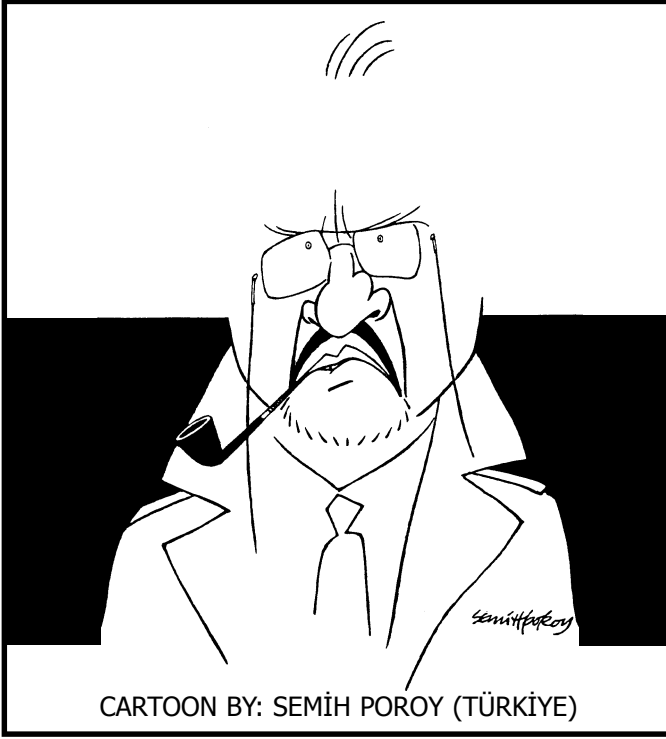
Világokörseég

K a r i k a t ú r a M a g a z i n

www.vilagokorseg.hu

NEW SCORPION

INTERNATIONAL CARTOON AND HUMOR MAGAZINE (JANUARY 2003) YEAR:1 ISSUE:4

CARTOON BY: SEMİH POROY (TÜRKİYE)

AUTOBIOGRAPHY

Ali Ulvi Ersoy was born in Uskudar, Istanbul, in 1924. He was educated in the Balıkesir Teachers Training School and Gazi Training Institute, Department of Painting.

His first cartoon was published in 1940 in Çocuk Sesi a magazine owned by Mehmet Faruk Gürtunca. Between 1940-1941, he worked for the magazine Arkadaş as a student of Cemal Nadir and received a salary of 10 TL. From 1947 to 1949, he drew cartoons for Avni İnsel Kahkaha, Ramiz Gökçe Mizah and Sedat Simavi cartoon magazines. In the year 1950, he started drawing editorial cartoons for the newspaper Cumhuriyet. In the 1950, his cartoons were published in the 41 Buçuk, Tef, Dolmuş, and Taş humour magazines.

Between 1957 and 1959, he painted film posters for Twentieth Century Fox movies and, for the Schlaifer and Field Stone studios in America. His cartoons were published in the New Yorker, Saturday Evening Post, Look, Esquire, Punch and the New York Times Book Section.

In 1959, he returned to Cumhuriyet, and drew cartoons for the magazine Yön. After 1960, he worked as a journalist, but also made animation films, movies, and a film entitled Piri Reis Map of America. He prepared documentary and semi-documentary films for the psychiatry clinic at Istanbul University. He made two films on "Evliya Çelebi" with Yalçın Çetin and Tonguç Yaşar. Ali Ulvi, who won many prizes in Turkey and abroad. He is still working for Cumhuriyet. He is married, and has two sons.

Ö Z G E Ç M İ Ş

1924 yılında İstanbul, Üsküdar'da doğdu. Balıkesir Öğretmen Okulu ve Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Resim Bölümünde eğitim gördü.

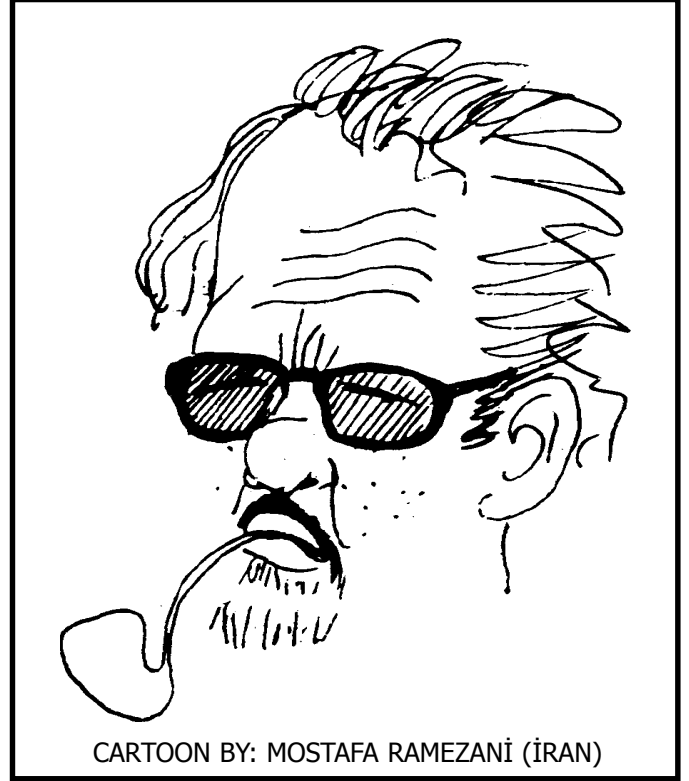
İlk karikatürü 1940 yılında, Mehmet Faruk Gürtunca'nın çıkardığı "Çocuk Sesi" dergisinde yayınlandı. 1940 - 1941 yıllarında Cemal Nadir'in öğrencisi olarak "Arkadaş" dergisinde çalıştı. 1947 - 1949 yılları arasında "Kahkaha", "Mizah", "Karikatür" dergilerinde çizerlik yaptı.

1950 yılında Cumhuriyet gazetesinde günlük karikatürler çizmeye başladı.

1957-1959 yılları arasında Amerika'da "Twenty Century Fox" film şirketinde, "Schlaifer", "Field Stone" stüdyolarında film afişleri ressamlığı yaptı. New Yorker, Saturday Evening Post, Look, Esquire, Punch ve Times Book Section'da karikatürleri yayınlandı.

1959 yılında Cumhuriyet gazetesine döndü. 1960 sonrası gazeteciliğin yanı sıra canlandırma, reel film çalışmaları ve "Piri Reis'in Amerika Haritası" filmini yaptı. İstanbul Üniversitesi Psikiyatri Kliniği için belgesel ve yarı belgesel filmler hazırladı. Yalçın Çetin ve Tonguç Yaşar'la "Evliya Çelebi" adlı iki çizgi film gerçekleştirdi.

Yurtiçi ve yurtdışında katıldığı yarışmalardan çeşitli karikatür ödülleri kazanan Ali Ulvi Ersoy 30 Ocak 1998 tarihinde İstanbul'da öldü.

CARTOON BY: MOSTAFA RAMEZANİ (İRAN)

YENİ AKREP

SAHİBİ: AKREP YAYINCILIK.

GENEL YAYIN YÖNETMENİ: HÜSEYİN ÇAKMAK

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: MUSA KAYRA

ADRES: KIBRIS TÜRK
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
84 YAMAN BEY SK. GOCMENKOY
NICOSIA-CYPRUS
E-MAIL: cakmak@north-cyprus.net